

1MILLIÓ GYERMEK IMÁDKOZZA A RÓZSAFÜZÉRT

E kezdeményezés szerint október 18-án (cs) helyi idő szerint 9 órakor világszerte gyermekek imádkoznak fél órán át a békéért és az egységért - számos helyen ezért akár a tanítást is szüneteltetik erre a fél órára. Maga a kezdeményezés keresztény közösségektől, Venezuelából indult: miközben 2005 nyarán gyermekek közösen imádkozták a rózsafüzért, a mellettük levő asszonyok kézzel foghatóan érezték a Szűzanya jelenlétét. Napjainkra ez a kezdeményezés nemcsak Dél-Amerikában, hanem szerte a világon elterjedt. Kiinduló gondolata az, a Szent Péter Piótól származó idézet volt, miszerint „ha egymillió gyermek imádkozza a Rózsafüzért, akkor a világ meg változni”. Ez az alkalom ebben a formájában októbernek, mint a Rózsafüzér hónapjának kiemelt hangsúlyt adhat.

A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG 50 ÉVES

1968-ban alakult Rómában. Egy római gimnázium néhány diákja Andrea Riccardi vezetésével elmentek a városzéli barakknegyedekhez, ahol a kivetett, szegény családok élnek. A gyerekek az utcán nőnek fel, még iskolába sem járnak. A gimnazista fiatalok délutáni iskolát szerveztek számukra, és vidám, játékos légkörben olvasni tanították őket. Ez volt az első lépés, amelyet a közösség a szegények világa felé tett. Ahogyan egyre többen csatlakoztak hozzájuk, a látókör kitágulásával a szolgálat is egyre terebélyesedett. Ma Európa számos országában, Afrikában, Dél-Amerikában és Ázsiában is működik. A Szentszék által elismert laikus közösség. Sikerral vettek részt a Guatemalában évtizedeken át tartó polgárháborús helyzet megoldásában. Több éven keresztül munkálkodtak a Mozambikban 16 éven át folyó polgárháború lezárulásáért is. A harcoló felek 1992. október 4-én a hosszú békéltető tárgyalások és egyeztetések helyszínén, a római Trastevere negyedben álló Sant'Egidio-templom (melyről a közösség a nevét kapta) mellett, a Közösség székhelyén aláírták a békét. Elefántcsontparton is sikeresek béketárgyalásaik. A Sant'Egidio közösséget 2002 februárjában Béke Nobel-díjra jelölték a sikeres mozambiki békeközvetítés tizedik évfordulója alkalmából, valamint a különböző vallású és kultúrájú emberek közötti párbeszéd elősegítéséért folytatott munkájukért. 2010-ben az afrikai földrész megsegítésére helyezték a hangsúlyt. Jelentős munkát végeztek Nigerben és Guineában a válságos helyzet enyhítése érdekében, továbbá az egészségvédelem, a fertőző betegségek gyógyítása és a gyermekek jogainak védelme területén. 2010. május 28-án közvetítésükkel írták alá a Közösség római központjában a guineai békeegyezményt. A közösség alapítója és vezetője, Andrea Riccardi történész békéért tett erőfeszítéseinek eredményét több díjjal is elismerték. 2009. május 21-én vehette át a Nagy Károly-díjat. A 2011. november 16-án, Mario Monti által alakított olasz kormányban a nemzetközi együttműködésért és az integrációért felelős tárca nélküli miniszteri posztot kapta.

A közösség 73 országban van jelen, több mint 60.000 önkéntessel. Magyarországon 1989 óta vannak jelen, miután magyar diákok egy csoportja a pécsi taizéi találkozón megismerte a római közösség néhány tagját. A főváros után Pécsen alakult csoportjuk. Jelenleg Budapesten, Pécsen és Győrben működnek.

ARS SACRA „INDULÓ”

15-én (szo) két órakor igencsak szűk körben nyílt meg templomunk kapujában az Ars sacra hét józsefvárosi programsorozata. Fábíán Tamásné mesélt a maga kedves, közvetlen stílusában a templom múltjáról, értékes műalkotásairól az érdeklődőknek.

Aztán két program is a zene fantasztikus hatalmát bizonyította. A Pető Judit vezette Csillagfény Kórus tagjai teljes belső átéléssel igyekeztek tudásuk legjavát nyújtani. Nagykórus, kamarakórus, szólószám, versek váltogatták egymást, s aki nemcsak a fülével, de a szívével is figyelt, aki leste az előadók arcát, aki követte karnagyuk és betanítójuk lobogó lelkesedését, aki rácsodálkozott a zene gyógyító hatására, az bizonyosan sokat gazdagodott ebben az órában.

Négy órakor a templom karzatán orgona bemutatóval folytatódott a program. Harmath Dénes (templomunk kántora), és Brunda Gergely orgonaművészek ismertettek meg minket a hangszerek királyával. Először bátor gyerekek tüdővel is megfújhattak egy-két orgonasípot, majd a különböző regiszterek titkait meglesve hallhattuk, hogyan lehet szinte egy egész zenekart a játszóasztalról megszólaltatni. Hallottunk lágú és fúrge fuvolafutamokat, érces trombitát és vonósokat, a crescendo végén dobhártyát próbára tévő „tuttit”, és megnyugtató elcsendesedést. Igazi ínycsalat volt a Tóni atya által adott népdal témára (Kis kece lányom...) játszott rögtönzessorozat, amely szigorúan másfél perces darabokban felvillantotta a reneszánsz, a barokk, a bécsi klasszika, majd a romantika ... stílusjegyeit. A három pont sajnos azt jelzi, hogy beszámolómm itt megszakad, mert el kellett mennem. Igazán szívből sajnáltam, mert roppant élveztem ezt az igazán profi foglalkozást! Csak gratulálhatunk.

Ps: Jövőre ezt a programot megismételjük! Frigyesi Miklós

ZARÁNDOKLAT A BÉKE KIRÁLYNŐJÉHEZ

Van egy csodálatos hely Bosznia-Hercegovinában, ahová vissza-visszatérek. Ez a vonzalom, amit érzek Medugorje iránt harmadik alkalommal indított útnak. Aki egyszer ott járt, azt rabul ejti az a béke, ami az odaérkező zarándokot eltölti. Sokan vannak, akik fáradságot nem kímélve, és az előző fáradságot feloldva elindulnak. Én is így vagyok ezzel.

Ez alkalommal utasa lehettem az első alkalommal Medugorjéba induló zarándokvonatnak, mely 620 zarándok társammal együtt szept. 2-án indult a kegyhelyre. A hosszú úton volt idő a lelki felkészülésre, imákra, biznyságtételekre, csoportok bemutatkozására, éneklésre és tanulásra. Az utazás fénypontja /a vonat késése miatt/ a vonaton tartott szentmise volt, melyet Dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök celebrált.

A kényelmes és minden igényt kielégítő szálláson való pihenés után minden reggel misével indítottuk a napot, kedden a kegytemplomban Michels Antal atya celebrálta a misét. Ezután két nagy csoportra osztva, először elindultunk a nagy kereszt hegyére, a Krizevacra, mely egy „igazi” keresztút volt. Ez alatt azt értem, hogy nekünk is megpróbáltatás volt felmászni a nagy sziklákon, hogy elérjük a nagy keresztet. A keresztúti stációknál Tóni atya elmékedését hallgattuk -nagy átéléssel- a Szűzanya fájdalmaról. Pálmai Árpád karnagy gyönyörű énekhangjával tette emlékezetessé a hegyemenetet.

Több helyen olvassuk a Bibliában, hogy Jézus felment a hegyre imádkozni. /Lk.6,12, Mk.3,13/. Mi is így voltunk ezzel. Imádkoztunk és letettük a terheinket az Úr Jézus elé. Megkönnyebbül ilyenkor az ember. A délután még a kegytemplom szabadtéri oltaránál nemzetközi rózsafüzér, mise és Szentségimádás volt.

Szerda is tartalmas volt. A reggeli magyar mise után egy ferences atya tartott előadást, melyet fordításban élvezhettünk. Majd a csoportunk a Jelenések hegyére indult. Itt a rózsafüzért imádkozva jutottunk egyre közelebb a jelenések helyszínéhez. Felérve itt megpihentünk, hálát mondtunk, és fohászokdtunk. Egy szép fehér Szűzanya szobor s egy kereszt áll a fókuszban.

A hegyről leérve a Cenacolóba mentünk, mely egy szenvedélybetegeket gyógyító közösség. Odaérve egy magyar fiatal beszélt az ottani életéről megrázó módon.

A délután még Mostárban egy állami protokoll részesei lehettünk. Ekkor adta át Soltész Miklós a Miniszterelnökség állam-

títkára a magyar állam adományát az ottani Ferences rendnek, egy felújított fiúkollégiumot. Ezután tettünk egy sétát az óvárosban és megnéztük a méltán híres „csúszos” hidat.

A hazaindulás hajnalán fájó szívvel vettünk búcsút a ma is élő jelenések városától Medugorjétől. Majd 20 órás tartalmas, misét is tartalmazó vonatút után megérkeztünk a Keleti Pályaudvarra.

Ez a hely 1981. június 21. előtt ismeretlen volt. Hogy akkor mi történt annak kérem, olvassanak utána és ismerjék meg áldásait!

F.É. Zárandoktestvér

REGNUMI BESZÁMOLÓK

Fenyőrigó tábor 2018.: A Fenyőrigókkal idén nyáron a Börzsönyben megleltük Narnia titkos kapuját. A Folyamiak, a Bucakalakók és a Pagonybeliek, akik átléptük Narnia határait, rögtön megalapítottuk Rigózugoly faluját.

Találkoztunk Hódpapával, megmentettük elrabolt társunkat Maugrim vérfarkas-rendőr-főkapitány karmaiból. A hét folyamán sok veszedelemben kerültünk, de végül sikerült az összes akadályt legyőznünk. A sikeres farkasvadászat után a hős harcosokat lovaggá avattuk. Az akadályversenyen összeadva erőnket sikeresen legyőztük a Fehér Boszorkányt, aki gonosz erejével leigázta Narnia népét. Az összefogásunkkal sikerült megtörni a boszorkány varázserejét is, így a 100 éves tél után újra beköszöntött a tavasz Narniába. Vissza a mi világunkba már lovaggá ütve és uralkodóvá koronázva tértünk.

Fácán tábor 2018.: Az idei tábor egy a Börzsöny nyugati lábán elterülő határmenti város Vámosmikola tőzsomszédságában történt. A táborhelyet az Ipoly kék szalagja hűsítette. Ez a forróbb napokon frissítően hatott a csapat számára. Igyekeztük ezt a rendkívül kedvező adottságot, minél jobban kihasználni, például az általunk készített vízilabdakapuvál, vagy azzal a majomhintával, mely már érkezésünkkor a rendelkezésre állt.

Bármennyire is jól éreztük magunkat a táborhelyen, egy barátunk segítségre szorult. A nálunk lévő varázsszérum segítségével azonban meggyógyíthattunk társunkat. Így hát felkerekedtünk, hogy a Börzsönyt bejárva megtaláljuk bajba jutott emberünket. Az expedíció sikeresen zárult, mely során a Csóványost is kénytelenek voltunk megmászni. Az erdőben töltött éjszaka, az elfogyott elemőzsia, a csalánrengeteg, megtett km-ek és beszelgetések által a túráról hazatérve már egy összetartóbb csapat érkezett vissza a bázisra, ahol igyekeztünk Isten felé fordulni Soma atya segítségével.

A tábori akadályversenynek a gyerekek fantáziája szabott határt, persze a realitás és a gyakorlatiasság talaján maradva.

A békés haza út során hálásak voltunk a hét során kapott élményekért, a természetért, egymásért, hogy kiszakadhattunk Budapestről, illetve azért is, hogy vége lett a tábornak. D.